

vexiologie

ZPRAVODAJ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU PŘI OKD PRAHA 3
obsahující odborná pojednání a informace o vlajkách

72

Ing. Jaroslav Martýkán

VLAJKY ČESkoslovenských TĚLOVÝCHOVNÝCH JEDNOT (zvláštní část)

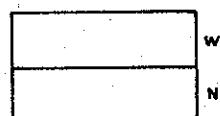
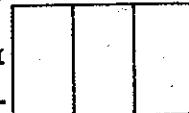
I. PRAHA A STŘEDOCESKÝ KRAJ

PRAHA

Rozesláno 105 dotazníků, neodpověděly 3 TJ (3 %), ze zbývajících má vlajku 50 TJ (49 %). Gestor ing. J. Martýkán.

TJ AC PRAHA 1890 Zal. r. 1890 jako AC Praha, současný název se používá opět od r. 1987, klubové barvy bílá a červená. Vlajka se vztýčuje od založení klubu, schválena byla valnou hromadou dne 25. 6. 1891 na návrh zakládající skupiny, jejím hlavním autorem je Otakar Krajíček. Symbolika vlajky, kterou používají všechny oddíly TJ, není nikak doložena, ale jde zřejmě o symbol tehdejšího vzdělávacího vlastenectví a slovanské vzájemnosti. Oficiální rozměry nejsou stanoveny.

Inf. dr. F. Louženský, předseda TJ

TJ ADMIRA KOBYLISY Zal. r. 1904 jako Sokol Kobylisy, současný název používá od r. 1979, klubové barvy bílá a černá. V období Sokola se nosil tradiční sokolský prapor, od kdy se používá nynější vlajka není známo. Obsahuje tradiční barvy, její rozměry nejsou upraveny.

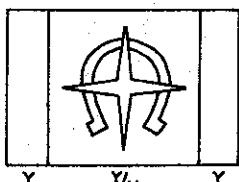
Inf. L. Heřmánek

TJ ARITMA PRAHA Zal. r. 1908 jako Sokol Vokovice, dnešní název užívá od r. 1966, klubové barvy modrá a bílá. Modrobílou vlajku používal už od r. 1919 SK Veleslavín, jeden z předchůdců nynější TJ, která ji přijala za svou v r. 1966. V letech 1952-1966 se přechodně vztýčovala vlajka DSO Dynamo, neboť jednotka nesla tento název. Modrá a bílá jsou tradiční barvy klubu, vlajka se šije v poměru 1:2.

Inf. dr. M. Opravil

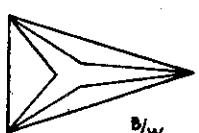
TJ ASTER Zal. r. 1981, klubové barvy jsou žlutá a zelená. Veškerá symbolika TJ je převzata od klubu pro záchranný chov huculských koní (Hucul Club), jehož předseda a tajemník TJ

Otakar Leiský je i autorem vlajky. Její zelená barva značí přírodu, jakož i volnost, rozlet a život, žlutá symbolizuje ušlechtilé úsilí klubu, vznětenost, záchrannu a bezpečí. Čtyřcípá větrná růžice představuje ideu ochrany, humanity a úsilí, směřujícího do všech čtyř světových stran, a navíc vyjadřuje jezdeckou turistiku. Podložka připomíná zaměření obou

organizací na záchrannu a znova rozmnožení vymírajícího huculského koně a zároveň i jeho cílové sportovní využití v turistice a hipoterapii. Vlajka byla přijata v r. 1972 členskou schůzí Hucul Clubu, vyrábí se v rozměrech 100 x 150 cm.

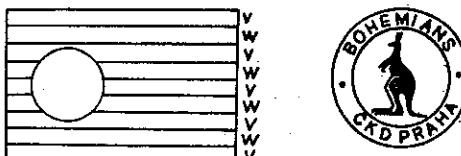
Inf. O. Leiský, tajemník TJ

TJ BLANÍK PRAHA Zal. 1972, klubové barvy modrá a bílá. Vlajka jednoty, zaměřené na vodní motorismus a vodní turistiku, byla přijata výroční členskou schůzí v r. 1972 a používá se mj. i na lodích TJ. Jejím autorem je Ing. Jan Štěpán.

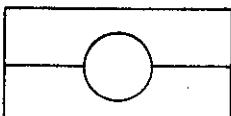
Inf. J. Sána

TJ BOHEMIANS ČKD PRAHA Zal. 27. 2. 1887 jako Sokol Vinohrady, klubové barvy jsou zelená a bílá. Vlajka se používá zřejmě od r. 1927, kdy na zájezd tehdejšího AFK Bohemians do Austrálie obdrželi fotbalisté v Brisbane jako dárek párek klokanů a tak

přišli ke svému neobvyklému maskotovi. Současná podoba znaku, které tvoří mezikruží s nápisem a siluetou klokanu v zelené barvě, se po řadě změn ustálila v r. 1974. Zelená a bílá jsou tradiční barvy klubu.

Inf. dr. V. Machálek, vedoucí tajemník TJ

TJ ČKD KOMPRESORY Zal. 21. 12. 1966, klubové barvy jsou bílá a zelená. Původní vlajka TJ z r. 1966 byla bílo-zelená, v r. 1981 byl nejprve vložen emblém - oběžné kolo turbokompresoru a nápis, vše zelené na bílém kotouči. Oddílové barvy byly převzaty od předchozí TJ Tatran Prosek, na jejíž činnost jednota navazuje a s níž se sloučila 1. 3. 1967. Vlajka, jejímž autorem je výtvarník Jan Novák, se používá jednotně v celé TJ a vyrábí se v rozměrech 75 x 150 cm.

Inf. J. Furman, místopředseda TJ

TJ DRUBEŽÁŘSKÝ PRŮMYSL XAVEROV Zal. r. 1925 jako SK Meteor Horní Počernice, současný název používá od r. 1965, oddílové barvy jsou zelená a žlutá. Doba přijetí vlajky, jejíž žlutá barva je vykládána jako barva výrobku patronátního závodu (ve znaku TJ je žluté kuře na kopacím míči) a zelená připomíná barvu trávníku fotbalového hřiště, není známa.

Inf. K. Rakušan, předseda TJ

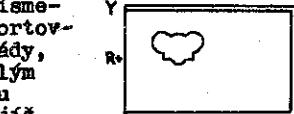

V

Y

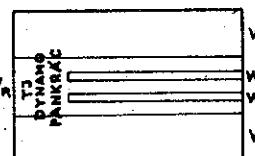
TJ DUKLA PRAHA Zal. r. 1948 jako Armádní tělovýchovný klub, současný název byl zaveden v r. 1957, klubové barvy jsou žlutá a tmavocervená. ATK používal v letech 1948-1952 bílou vlajku se třemi bílými, modře lemovanými, propletenými kruhy s vnitřní červenou plochou a bílými, opět modře lemovanými, písmeny A, T a K. V r. 1952 se ATK změnil na Sportovní a tělovýchovný svaz Československého domu armády, jehož vlajka byla podobná, ale s listem celým červeným, iniciálami ČDA a lemování emblému Y. jako celku bylo bílé. Současnou vlajku, jejíž barvy byly odvozeny z barev pražských, navrhl na přelomu let 1956-1957 pplk. Antonín Mereček a pplk. Ladislav Müller s tím, že barvu listu upravili na tmavocervenou (rudou) a nový emblém presunuli ze středu do horního rohu. Emblém tvoří tři spojené kruhy červené barvy, pod něž bylo připojeno modré pole s názvem sídla jednoty. Nápisy i lemování polí je žluté. Vlajka se používá v rozměrech 200 x 300 cm, šířka žlutého lemu je 10 cm. Předpisem MNO je používání emblému upraveno pro všechny vojenské TJ nebo armádní střediska vrcholového sportu, z nichž některé jich používají i na vlajce, která se vztyčuje především při mezinárodním sportovním styku.

Inf. M. Mikus (ASVS Dukla Liberec); Z. Bělohlávek (Dukla Praha) a M. Kratochvíl (Dukla Praha v r. 1982)

TJ DYNAMO PANKRÁC Zal. r. 1895 jako Sokol Pankrác, dnešní název platí od r. 1960, klubové barvy červená, zelená, bílá a žlutá. V minulosti byl do r. 1953 používán sokolský prapor, současná vlajka byla přijata patrně r. 1960 usnesením výboru TJ. Obsahuje tradiční barvy, nápis na ní je žlutý. Rozměry vlajky nejsou upraveny, poměr zelených a červeného pruhu je 4:5.

Inf. M. Svoboda, tajemník TJ

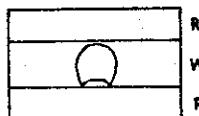
V

W

W

V

TJ JISKRA PRAHA TROJA Zal. r. 1971 z jezdeckého oddílu TJ Sokol Troja, oddílovými barvami jsou červená a bílá. Autor vlajky a tajemník této jezdecké TJ Josef Dundáček použil barev tradičních pro předchůdce JTN, Jezdeckého oddílu Dynamo-Slavia, založeného v r. 1957. Odznak klubu, který se objevuje na vlajce, tvoří žlutá podkova s červenými písmeny, vyplňná červeno-bílo-červeným polem s červeným nápisem JISKRA uprostřed. Vlajka se vyrábí v rozměrech

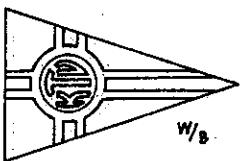
R

W

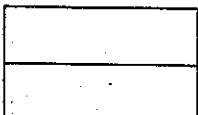
R

140 x 210 cm a smí se vyvěšovat pouze s vlajkou ČSTV, popř. se státní vlajkou. Stejnou podobu má i prapor, který se nosí v průvodech a používá při výročních schůzích a jiných slavnostních příležitostech - je však žlutě lemován a vyroben v rozměrech 70 x 105 cm.
Inf. J. Dundáček, tajemník TJ

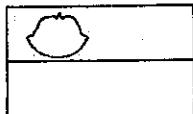

TJ KOTVA BRANÍK Zal. r. 1926 jako pražský odbor Klubu československých turistů, současný název používá od r. 1968, klubové barvy modrá a bílá. Autorem původní vlajky byl člen KCST Radnic, původní iniciály KCST však byly nahrazeny písmeny KVT - kroužek vodních turistů při pražském odboru KCST. Vlajka, jež byla přijata členskou schůzí 11. 3. 1927, se vyvěšuje při závodech na stožáru v loděnici a při vodáckých manifestacích bývá vztýčena na pramici jedoucí v čele členstva jednoty.
Inf. ing. E. Lášek, archivář TJ

TJ LAKTOS KYJE Zal. r. 1919 jako Sokol Kyje (zpočátku Keje), současný název byl zaveden v r. 1980, klubové barvy bílá a modrá. V předválečném období se používaly sokolské prapory, po II. světové válce však TJ Sokol Kyje I. převzal r. 1948 bílo-modré barvy od předválečného SK Kyje při slučování bývalých kyjaských jednot a sportovních klubů. Obdobně v r. 1979 bylo schváleno použití i po vzniku TJ Laktos k 1. 1. 1980. Rozměry vlajky nejsou předepsány, obvykle se vlajky šijí ve velikosti 70 x 120 cm.
Inf. V. Týc, tajemník TJ, J. Knížek a V. Čurdová

TJ LOKOMOTIVA PRAHA Zal. r. 1898 pod názvem SK Praha 7, současný název používá od r. 1960, klubové barvy jsou zelená a bílá. Zpočátku modro-bílé barvy byly záhy nahrazeny zeleno-bílými a objevují se i na vlajce jednoty, kde jsou doplněny jejím znakem.

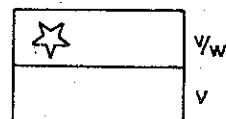
Ten tvoří zřejmě původní bílozelená vlajka se zelenou hvězdou a bílým datem založení klubu, rámovaná stuhou s nápisem a vavřínovou ratolestí, vše bílé se zelenou kresbou. Doba přijetí této vlajky však již známa není.
Inf. P. Hofman, tajemník TJ; publikace 85 let TJ Lokomotiva Praha

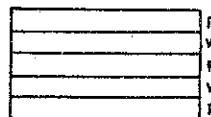
TJ MALEŠICE Vznikla r. 1977 sloučením TJ Sokol Malešice a TJ Union Malešice, klubové barvy modré a žluté. Vlajka nové TJ byla schválena ustavující schůzí a vznikla kombinací symbolů sloučených jednot - Sokola Malešice (založen r. 1905) ze staré zástavy Malešic, který používal modrobílý prapor se sokolským znakem, a Unionu Malešice (založen r. 1965) z nové sídliště zástavy se žluťozelenou vlajkou s vyobrazením čápa jako symbolu osídlení. Ze sokolského praporu byla převzata

modrá barva, z vlajky Unionu žlutá a obě byly doplněny znakem - královskou korunou na připomínce skutečnosti, že od r. 1727 byla obec Malešice majetkem pražské Karlovy univerzity.
Inf. V. Slobodová, tajemnice TJ

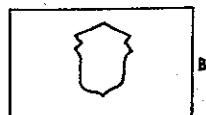
TJ METEOR PRAHA ŽSP Zal. r. 1884 jako Sokol Libeň, současný název používá od r. 1966, klubovými barvami jsou zelená a bílá. Vlajka byla přijata r. 1966, i když v letech 1896-1948 byla symbolem SK Meteor VII, který se r. 1948 začlenil do Sokola Libeň. Vyvěšuje se neoficiálně a vyrábí se v poměru stran 2:3.
Inf. dr. A. Bukovský

TJ MODŘANY Zal. r. 1919 jako SK Modřany, dnešní název byl přijat r. 1981, klubové barvy jsou červená a bílá. Vlajku schválila v r. 1948 členská schůze a vycházela přitom z tradičních barev klubu. Vlajka se vyvěšuje spolu s vlajkou ČSTV a vyrábí se v rozměrech 90 x 150 cm.
Inf. J. Pavlišta

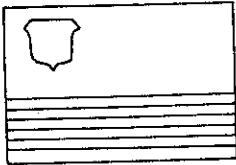
TJ MOTORLET PRAHA Zal. 14. 2. 1898 jako Sokol Butovice, klubové barvy jsou modrá a bílá. Jeden z předchůdců nynější TJ, předválečný SK Walter, měl černobílé pruhovanou vlajku doplněnou okřídleným písmenem W. Se začleněním jednoty Spartak v r. 1948 k výrobcu letecích motorů, Závodům Jana Švermy v Jinonicích, se vlajkou stal světlemodrý list se znakem uprostřed. Modrá barva byla vybrána jako symbol oblohy a letectví. Do nově vzniklé jednoty byl z I. ČLTK převeden oddíl tenisů a ledního hokeje, na vlajku Spartaku pak znak ČLTK - modro-bílo-červený štíť se dvěma bílými, modrou a červenou vlnovkou ozdobenými tenisovými míčky. Štíť i oba míčky jsou lemovaný žlutě, žlutý je i nápis PRAHA. Na štítu je stylizace koruny ve žluté barvě s modrým okrajem a nápisem TJ MOTORLET. Vlajka se používá patrně již od r. 1948 a její rozměry nejsou nikdy upraveny.
Inf. F. Reichl.

TJ NAFTOVÉ MOTORY Zal. r. 1868 jako Sokol smíchovský, klubové barvy zelená a bílá. Zeleno-bílé pruhovanou vlajku používá oddíl kopečné, bývalý klub Čechie Smíchov, patrně již od svého založení r. 1905. Vlajka je vyvěšována běžně, počet a šíře pruhů však nejsou kodifikovány, stejně jako poměr stran. Uvedená podoba byla odvozena od poslední úpravy z r. 1985.
Inf. V. Pelant, tajemník TJ

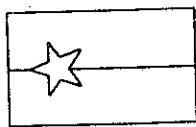

TJ PRAHA - PODOLÍ Zal. r. 1892 jako Sokol Podolí, současný název se používá od r. 1965, klubové barvy zelená a bílá.

Vlajka v současné podobě byla přijata výroční konferencí v r. 1967 a navazuje na tradiční barvy AFK Podolí z r. 1920, jednoho z předchůdců TJ, který se v r. 1951 spojil se Sokolem. Vlajku s horním bílým a spodním zeleným pruhem používala již od r. 1912 FC Sparta Podolí, přejmenovaná v r. 1920 na AFK. S ním je již častěji spojována vlajka s třemi bílými a třemi zelenými vodorovnými pruhy, která se v Podolí používala až do r. 1952. V r. 1958 se podolští sportovci k tradičnímu symbolu vrátili, poněkud jej však upravili; tři zelené pruhy přesunuli do dolní poloviny a do horního rohu umístili červenou pěticípou hvězdu. Tu v r. 1967 vystrídal znak jednoty, který tvoří bílý štít se šikmým zeleným břevnem a šesti zelenými kůly. Hlava štítu je také zelená a veškeré nápisy bílé. Rozměry vlajky jsou upraveny na 100 x 150 cm.

Inf. M. Hájek, jednatel TJ; ing. A. Říha (v r. 1983)

TJ RADLICE Zal. r. 1892 jako Sokol Radlice, současný název byl přijat r. 1958, klubové barvy jsou zelená, bílá a černá. V letech 1892-1948 byly vyvěšovány běžné sokolské prapory, po zhruba třiceti letech bez oficiálních symbolů přijala jednota v r. 1975 současnou vlajku, v níž výbor TJ kolektivně použil tradičních barev klubu. Vlajku přijaly všechny oddíly TJ, její rozměry nejsou stanoveny.

Inf. P. Pechanec, tajemník TJ

TJ RADOTÍN Zal. r. 1922 jako Radotínský SK, oddílové barvy jsou černá a bílá. Od samého založení klubu tvořily vlajku černé a bílé pruhy, v r. 1962 při 40. výročí oddílu kopané v rámci tehdejšího Spartaku Radotín byl jejich dosud kolísající počet stanoven na sedm, jak odpovídá počtu písmen ve jménu obce. Autorem této úpravy je Ladislav Klusáček. Černo-bíle pruhovaná vlajka má u členstva velkou tradici a pokusy o její změnu v minulosti nikdy neměly úspěch.

Inf. L. Klusáček

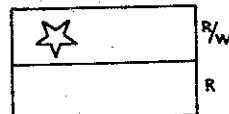
TJ RUDÁ HVĚZDA PRAHA Zal. r. 1952, klubové barvy modrá a bílá. Vlajka se používá od r. 1952 na základě Statutu o činnosti Rudých a Červených hvězd. Barvy byly odvozeny z vlajky sovětského Dynama, jehož statut a zkušenosti se staly základem pro vytvoření organizačního řádu Rudé hvězdy. Rudá hvězda v emblému připomíná tradici Rudých hvězd z předválečné ČSR, které vznikaly a působily v dělnických oblastech a sdružovaly pokrokové dělnické sportovce a mládež. Emblém TJ tvoří červená, zlatě stínovaná pěticípá hvězda obklopená zlatě stínovanými ratolestmi, svázanými bílomodrou stuhou s modrými písmeny RH

nebo RUDÁ HVĚZDA v bílém a PRAHA v modrém pruhu.
Inf. dr. J. Frask, tajemník TJ, a J. Šantrůček

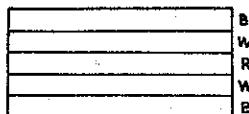
TJ RUDÁ HVĚZDA STRAŠNICE Zal. 1.1.1952, klubové barvy modrá a bílá. Má viajku standardního vzoru, hvězda v emblému je stíno-vána tmavším a světlejším odstínem červené barvy, lipové listy jsou žluté a v bílém pruhu stuhu je celý název RUDÁ HVĚZDA. Kresba znaku, mimo hvězdy, je zlatá.
Inf. J. Podlipný

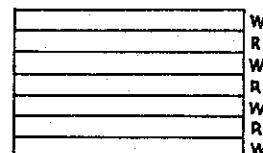
TJ SLAVIA PRAHA IPS Zal. r. 1893 jako Akademický cyklistický odbor literárního a řečnického klubu Slavia, současný název používá od r. 1977, klubové barvy červená a bílá. Vlajka je používána od vzniku SK Slavia v r. 1895 s tím, že červená barva je symbolem srdce, které sportovci Slavie vkládají do svých zápasů, a bílá vyjadřuje čistotu sportovní myšlenky a čestného boje, v němž protivník není nepřítelem, ale uznávaným soupeřem.
Inf. E. Smetáková; s. Bartl (v r. 1982)

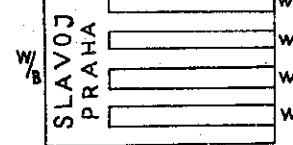
TJ SLAVOJ BŘEVNOV Zal. r. 1885 jako Sokol Břevnov, současný název platí od r. 1955, klubové barvy jsou modrá, bílá a červená. Vlajka, jejímž kolektivním autorem byl výbor TJ v r. 1968, obsahuje barvy znaku bývalého města Břevnova. Vztyčuje se při slavnostních schůzích a jiných mimořádných příležitostech spolu s vlajkou ČSTV. Poměr šířky k délce byl stanoven na 1:2.

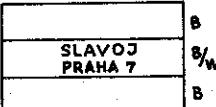
Inf. J. Zlatohlávek, předseda TJ
TJ SLAVOJ HLoubětín Zal. r. 1911 pod názvem SK Hloubětín, současný název má od r. 1987, klubové barvy bílá a červená. Vlajku přijali spontánně příznivci klubu v r. 1927 a na její úpravě se po-dílel kolektiv výboru oddílu kopané; byly na ní použity národní barvy.
Inf. D. Vavříková, tajemnice TJ

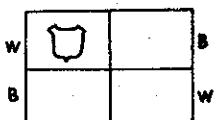

TJ SLAVOJ PRAHA Zal. r. 1953 jako Slavoj Odívání, současný název se používá od r. 1955, klubové barvy modrá a bílá. Tradiční barvy DSO Slavoj byly převzaty i do vlajky, kterou přidal výbor jednoty v r. 1955.
Inf. sekretář TJ

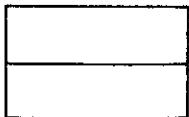
TJ SLAVOJ PRAHA 7 Zal. 1874 jako Sokol Praha 7 - Maniny, modrá a bílá jsou klubové barvy. Sokol používal tradiční symboly, po sjednocení s fotbalovým klubem Olympia 7 v r. 1948 přejala TJ jeho klubové barvy. Vlajka se vztyčuje neoficiálně od r. 1950 i při různých veřejných akcích. Její rozměry nejsou upraveny.
Inf. s. Bárta, tajemník TJ

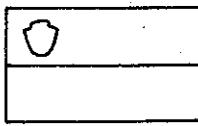
TJ SLAVOJ VYŠEHRAD Zal. 11. 10. 1879 pod názvem Veslařský klub Blesk, současný název byl přijat po sjednocení s dalšími organizačemi v r. 1957, klubové barvy modrá a bílá. Barvy byly převzaty z vlajky Blesku a symbolizují vodní sporty (TJ sdružuje i jachting a další vodácká odvětví). Doba vzniku vlajky není známa, používá se v rozměrech 100 x 150 cm a oddíly veslování a pozemního hokeje ji doplňují svými symboly; jinak se používá bez úprav. Znak tvoří čtverecový štit s modrými písmeny v bílém 1. a 3. poli a dvěma bílými břevny ve 2. a 4. modrému poli. Kresba znaku je modrá.

Inf. V. Fryč; publikace Sto let vyšehradské tělovýchovy (1879-1979)

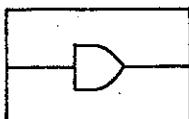
TJ SLAVOJ ZBRASLAV NAD VLTAVOU Zal. r. 1911 jako Sokol Zbraslav, klubové barvy zelená a bílá. Vlajka vznikla již v r. 1911 a jejím autorem byl Jiří Věříš.

Inf. dr. Bedrna

TJ SLOVAN ORBIS PRAHA Zal. r. 1888 jako Sokol Nusle, dnešní název byl přijat r. 1948, klubové barvy modrá a žlutá. V minulosti byl do r. 1948 používán sokolský prapor, po osmi letech bez vlastního symbolu přijala výroční konference TJ r. 1956 návrh vlajky, jehož autorem je ing.arch. Karel Mezera. Žlutá barva byla převzata z městských barev Prahy, modrá je tradiční barvou tiskařského a nakladatelského podniku Orbis. Ten je připomínán i v emblému TJ - v modrému oválu byly nápis ORBIS a čtyři pod sebou položené modré knížky v bílém poli ohrazeném žlutou stuhou; nápis SLOVAN a PRAHA je modrý. Předepsané rozměry vlajky jsou 900 x 1600 mm.

Inf. J. Jahoda, předseda TJ

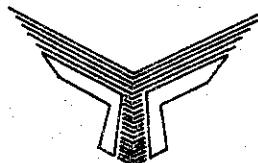
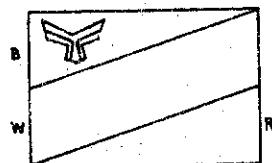
TJ SLOVAN SVOBODA PRAHA Zal. r. 1950, klubové barvy červená a bílá. Vlajka byla přijata při 25. výročí založení v r. 1975, jejím autorem je Miloš Halík. Červená a bílá barva vlajky byly převzaty z barev mateřského podniku, grafických závodů Svoboda, n.p. Emblém tvoří bílo-červeně šikmo rozdělený štit, na něm žluté písmeno S a na černé hlavě žlutý nápis SLOVAN SVOBODA PRAHA.

Inf. M. Halík, tajemník TJ

TJ SOKOL TROJA Zal. r. 1895, klubové barvy červená, bílá a modrá. Původní červenobílý prapor s vyšivanou sokolskou značkou a ozdobami byl údajně v r. 1948 uložen v Muzeu tělesné výchovy a sportu v Tyršově domě. Po čtyřiceti letech přijala v r. 1988 členská schůze návrh Michala Lutterera na vlajku, jejíž barvy vycházejí z barev státní vlajky

i vlajky ČSTV. Tradiční sokolská kombinace je doplněna modrým polem, které nese esteticky působivý emblém jednoty. Tvoří jej

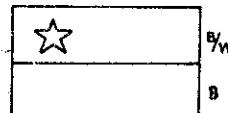

bílo-červeno-modrá stylizace rozkrídleného sokola i písmene T jako Troja s tím, že pro použití na vlajce byla modrá barva na emblému nahrazena bílou. Síkmý pruh na vlajce je symbolem stálé snahy o dosažení vyšších cílů. Vlajka se používá k výzdobě, v průvodech a vlaje i nad letním táborem jednoty. Oddíl kopané má vlastní vlajku v tradičních klubových barvách a sestávající ze dvou vodorovných pruhů, bílého nad černým.

Inf. ing. M. Drdácký, CSc., předseda TJ

TJ SOKOL UHRÍNĚVES Zal. r. 1889, klubové barvy modré a bílé. Jsou zachovány původní prapory Sokola i DTJ, které se vystavují při výročích členských schůzích nebo při významných výročích. V letech 1952-1968 se běžně vztýcovala vlajka DSO Jiskra, neboť spojená TJ používala tohoto názvu. V r. 1968 se jednota vrátila k původnímu názvu a symbolice předválečného fotbalového klubu Čechie, jejíž vlajku vztýcojí na svém stadionu fotbalisté dosud.

Inf. J. Dušek, tajemník TJ

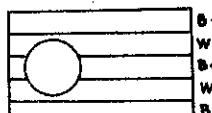

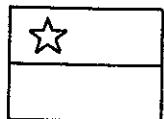
TJ SPARTA ČKD PRAHA Zal. r. 1893 jako Athletic Club Královské Vinohrady, současný název používá od r. 1965, klubové barvy jsou modrá, žlutá a červená. Podle nejstarších stanov klubu AC Sparta Praha z r. 1894, které se při požáru tribuny v r. 1934 naštěstí zachovaly, byl v § 20 stanoven "praporec klubový modrý, červeně ozubený, nese zlatý kruh palmový a jméno A.C. Sparta". V poznámce k opravě stanov je u palmového kruhu a jména klubu místo zlaté barvy uvedena žlutá. Podle tradice (Rudolf Richter a Vladimír Višek) prý autoré praporu barvu nově založeného klubu (modrou) doplnili barvami královského hlavního města Prahy, přičemž modrá je vykládána jako barva rychlosti, lehké atletiky a sportu všeobecně. Taktéž stanovený symbol byl používán v prvních letech trvání klubu, jako vlajka pak tři vodorovné pruhů v barvách původního praporu, jehož zhodnocení bylo asi obtížné. Vzhledem k požáru archivu již nelze zjistit, kdy došlo ke zjednodušení emblému; pravděpodobně se tak stalo ještě v minulém století.

Inf. J. Forbelšký, archivář TJ; archiv TJ (v r. 1982)

TJ SPARTAK HRDLOŘEZY Zal. r. 1909 jako SK Sparta XI, klubové barvy modré a bílé. Od založení klubu v roce 1909 se do r. 1948 používala vlajka i emblém. původní Sparty XI. Se změnou názvu byl na vlajku vložen znak tvořený žlutým mezikružím s

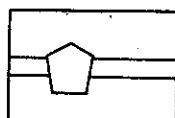

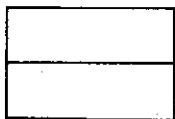
W
B

modrým textem a zelenými ratolestmi.
Vnitřní pole je modrobíle pruhováno.
Inf. dr. J. Žemín, tajemník TJ

TJ SPARTAK KARLÍN DUKLA - ODDÍL KOPANÉ
Zal. r. 1867 jako Sokol karlínský, současný název je používán od r. 1952,
klubové barvy modrá a bílá. Vlajku používá ve své klubovně a na hřišti oddíl kopané, navazující na činnost bývalé Čechie Karlín, založené r. 1898. Symbolika ani doba vzniku vlajky, která se šije v rozměrech 98 x 135 cm, již nejsou známy.
Inf. L. Havranková, metodik TJ

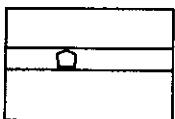

S
Y
R

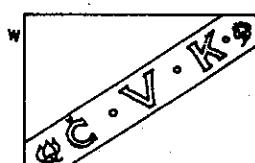
W

TJ SPARTAK PRAHA 4 - ODDÍL KOPANÉ Zal. 1903
jako SK Nusle, oddílové barvy modrá a bílá. Oddíl používá vlajky v tradičních barvách, podrobnosti nejsou známy.
Inf. G. Levý

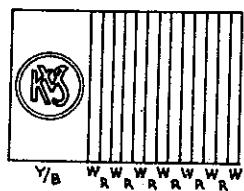
Y
R
Y

TJ SPARTAK PRAHA 4 - ATLETICKÝ ODDÍL Zal. dne 11. 11. 1941 jako AC Jawa, oddílová barva žlutá. Vlajku nevrhl Tomáš Nakládal podle vlajky bývalého klubu - žlutý list s karmínově červeným nápisem JAWA - v r. 1986 a návrh byl následně výborem oddílu přijat. Na vlajce je emblem TJ.
Inf. J. Kubica

W
W
W

TJ SPARTAK PRAHA 4 - ODDÍL VESLOVÁNÍ
Zal. r. 1905 jako Český veslařský klub, oddílové barvy bílá a červená. Vlajka se používá patrně od vzniku ČVK a připomíná české národní barvy.
Inf. J. Blecha, předseda oddílu

Y
B
W
R
W
R
W
R
W
R
W
R
W
R
W
R
W
R

TJ SPARTAK PRAHA 4 - ODDÍL KANOISTIKY
Zal. r. 1924 jako Klub vodních sportů, oddílové barvy modrá, bílá, červená a žlutá. Vzhledem k tradici vlajek u jednot zabývajících se vodními sporty lze předpokládat, že se používá i tato vlajka od založení KVS.
Inf. K. Dvořák, předseda oddílu

TJ SPOJE PRAHA Zal. 28. 10. 1947 jako Sokol Žižkov II, současný název platí od 24. 1. 1964, klubové barvy oranžová a modrá. Tělocvičná jednota Sokol používala praporu o rozměrech 120 x 105 cm v barvách červené, modré a bílé s označením sídla jednoty, nápisem TUŽME SE! a vyobrazením sokola s čímkou ve spárech. TJ Spoj Žižkov (název z let 1959-1964) používal modrou vlajku o poměru stran 95 x 265 cm s bílým nápisem T.J. SPOJ ŽIŽKOV na červeném kruhovém poli v horním rohu a červenou pěticípou hvězdou v bílém kruhu uprostřed. Předpokládá se, že nynější vlajka byla přijata po přejmenování TJ v r. 1964 a její barvy vycházejí ze spojařské symboliky.

Emblém tvoří oranžové kruhové pole, nahoře připomínající basketbalový míč a dole na bílém pruhu nesoucí název TJ. Uprostřed je modrý ovál s bílou stylizovanou siluetou poštovního holuba s oranžovou brašnou pod křídlem. Nápisy a část oválu pod ocasem holuba jsou černé barvy. Vlajka se vyrábí v rozměrech 110 x 290 cm a vývěsuje se při slavnostních přiležitostech.

Inf. Z. Malík, vedoucí tajemník TJ, a PVK
TJ s. Hlubuček a s. Petkovová

	0
	B
	0

TJ START PRAHA VD Zal. r. 1950 jako Slovoj Praha Výrobní družstva, dnešní název je z r. 1955, klubové barvy modrá a bílá. Vlajka byla kladně přijata výroční konferencí TJ v r. 1955 a její autor Zdeněk Mádl při jejím navržení použil barev spojených s výrobním družstvictvím. Oficiální rozměry vlajky, která je jednotná pro všechny oddíly, nejsou stanoveny.

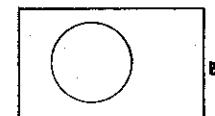
Inf. Z. Mádl, tajemník TJ

	%W
	B

TJ TATRA SMÍCHOV ČKD Zal. r. 1900 jako Sportovní kroužek studenů Smíchova, současný název se používá od r. 1975, klubové barvy jsou černá a bílá. Vlajka používá tradičních barev SK Smíchov (zal. 1903), jejich smysl ani další podrobnosti však již nejsou známy. Vyrábí se v rozměrech 100 x 150 cm.

Inf. J. Matoušek, tajemník TJ

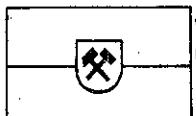
	W
	N
	W
	N
	W
	N
	W

TJ TATRAN PRAHA 7 Zal. r. 1923 jako FDTJ, současný název užívá od r. 1956, klubové barva je modrá. Vlajka, jejímž autorem je Evžen Pokorný, se vztýčuje od r. 1956 a byla přijata výroční členskou schůzí TJ. Její modré barvy připomíná vodu, protože v TJ byly nejdříve zastoupeny vodní sporty. Emblém tvoří bílé písmeno T vepsané červenomodrému kruhovému poli se širokým bílým mezikružím. Kresba znaku a nápis jsou žluté.

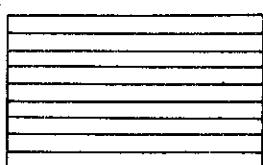
Inf. D. Procházková, tajemnice TJ

TJ UHelné SKLADY PRAHA Zal. r. 1965, klubové barvy černá a zelená. Vlajka se používá od založení klubu a obsahuje barvy patronátního podniku Pražských uhelních skladů. Na žlutém štítku černé kladívko a mlátek reprezentují tradiční hornické symboly. Rozměry nejsou upraveny.

Inf. Z. Horálek, předseda TJ

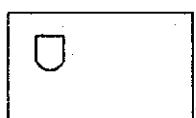
TJ VIKTORIA ŽIŽKOV - PSO Zal. r. 1903, současný název zaveden r. 1965, kdy se jím patronem stala Pražská stavební obnova. Na vlajce TJ, která byla přijata již v r. 1903, jsou klubové barvy uspořádány do vodorovných pruhů, jejichž počet kolísá podle velikosti vlajky od 15 do 9, ale je vždy lichý. Na největší používané vlajce o rozměrech 150 x 250 cm je každý pruh široký 10 cm. Vlajka je používána při fotbalových utkáních a její barvy, označované jako tradiční, jistě odpovídají českým národním barvám.

Inf. dr. D. Hynková, tajemnice TJ, a V. Chotovinský

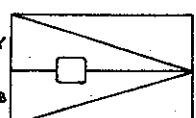
TJ VIKTORIE PRAHA 8 Zal. r. 1919 jako SK Viktorie Střížkov, dnešní název platí od listopadu 1969, klubové barvy černá a bílá. Vlajka se vztýčuje při sportovních utkáních a při výročních schůzích. Doba přijetí ani symbolika barev není známa.

Inf. J. Škvor

TJ VODNÍ STAVBY PRAHA Zal. r. 1964, klubové barvy modrá a bílá. Vlajku používá TJ od r. 1979 a barva jejího listu patří spolu s bílou k barvám oborového podniku Vodní stavby. Do února 1987 byl na vlajce ještě oranžový klín ve vlastní části. Tehdy výborová schůze rozhodla, že od r. 1988 již bude z vlajky vypuštěn a zároveň upravena podoba znaku TJ, navazujícího na modrobílou symboliku patronátního podniku. Rozměry vlajky, která trvale zdobí sportovní areál TJ v Hostivaři, nejsou stanoveny.

Inf. K. Kozel, tajemník TJ

TJ VOJENSKÉ STAVBY PRAHA Zal. r. 1894 jako Sokol Hradčany, současný název je z r. 1956, klubové barvy žlutá a modrá. Vlajka se vztýčuje na sportovištích TJ od r. 1956, a i když jejím barvám již není přisuzován žádný vnitřní význam, stojí za připomenutí, že modrá a žlutá jsou městské barvy Hradčan. Emblém na vlajce je červený s bílým písmenem S a jménem patronátního podniku.

Inf. ing. J. Matucha, předseda TJ

TJ VYSOKÉ ŠKOLY PRAHA Zal. r. 1953 pod názvem Slavia VŠ Praha, klubové barvy oranžová a modrá. Vlajka byla schválena na schůzi výboru TJ v r. 1964, výtvarné provedení hlavy sovy, která jako

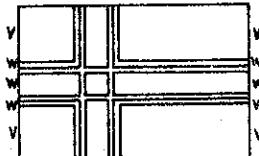
symbol moudrosti upomíná na vysokoškolský charakter TJ, bylo upřesněno v r. 1987. Soví hlava na bílém kruhovém poli ve středu vlajky je tmavomodré barvy, její oči jsou oranžové s modrými panenkami.

Inf. H. Bauerová

TJ ZPA KOŠÍŘE Zal. r. 1888 jako Sokol Košíře, současný název je z r. 1970, kdy se patronem jednoty staly Závody průmyslové automatizace, klubovými barvami jsou zelená a bílá. Na základě návrhu vypracovaného kolektivem členů TJ byla v sedmdesátých letech přijata vlajka, vycházející z tradičních barev košířských sportovců. Vlajka o poměru stran 2:3 se používá k výzdobě při výročních schůzích a na sportovištích při významných utkáních.

Inf. L. Ulrychová, tajemnice TJ

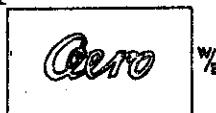
STŘEDOČESKÝ KRAJ

Dotazník byl zaslán 72 tělovýchovným jednotám, nereagovalo 13 TJ (18 %), z těch, které se do soupisu zapojily, jich vlajku používá 32, t.j. 54 %. Gestor ing. Z. Mužík.

TJ AERO ODOLENA VODA Zal. r. 1935 jako Sokol Odolená Voda, dnešní název platí od r. 1957, oddílová barva je modrá. Při oficiálních přiležitostech se vztýčeje vlajka ČSTV, fanoušci volejbalového oddílu užívají vlajky, jejichž modrý list je v souladu s výkladem klubové barvy symbolem modré oblohy a patronátního n.p.

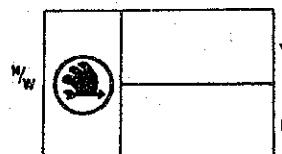
Aero Vodochody.

Inf. V. Kymrová

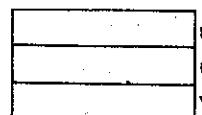
TJ AUTO-ŠKODA MLADÁ BOLESLAV Zal. r. 1863 jako Sokol Mladá Boleslav, současný název se užívá od r. 1966, klubové barvy žlutá a modrá. Vlajka zavedená v r. 1966 spojuje barvy patronátního podniku AZNP (modrá a žlutá) s barvami města (bílá a modrá) a emblémem Škodových závodů v černé barvě. Rozměry nejsou předepsány.

Inf. F. Ulč

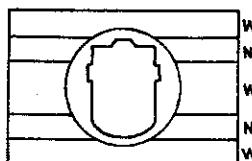

TJ BANÍK ŠVERMOV Zal. r. 1897 jako Sokol Hnidousy-Motyčín, současný název od r. 1954, klubové barvy černá a bílá. V r. 1953 výbor TJ Sokol Důl Gottwald Švermov přijal vlajku, v níž spojil barvy Sokola (červená) s barvami bývalých SK Motyčín (červená) a SK Hnidousy (černo-bílá). Vlajka nemá oficiální rozdíly a užívají ji všechny oddíly.

Inf. J. Chocholatý, tajemník TJ

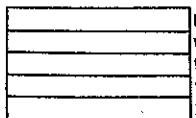

TJ BSS BRANDÝS NAD LABEM Zal. r. 1901 jako SK Brandýs, současný název platí od r. 1979, klubové barvy jsou černá a bílá. V r. 1921 byla představena příznivcům SK Brandýs

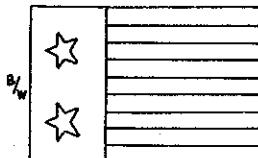
bílo-černá vlajka se znakem klubu, ježíž vzor použil v r. 1966 Jiří Skála pro vytvoření současné vlajky, která se vztýčeje běžně i při mimořádných přiležitostech. Znak TJ tvoří černě lemované kruhové pole s plněným štítem, v jehož pravé polovině tři černé kupy na bílém poli a černé psaný letopočet 1901 připomínají historický SK Brandýs. Stříbrný dvojocasý lev se žlutou korunou v levé červené polovině tvoří městský znak Brandýsa. Na bílé stuze čteme červený název města a nad ním mezi písmeny T a J na žlutém kruhovém poli bílý trojúhelník s červenými písmeny BSS a hvězdou - ochranná známka patronát-ního podniku Brandýských strojíren a sléváren. Kresba znaku je žlutá.

Inf. J. Malý

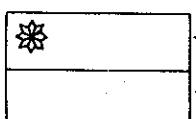
TJ CEMENTÁRNY BEROUN Zal. r. 1924 jako SK Union Beroun, dnešní název byl přijat r. 1959, klubové barvy modrá a bílá. Clenskou schůzí bývalého SK Union byla r. 1924 přijata vlajka, v níž autor Vladimír Seeman zkombinoval městské barvy Berouna. Rozměry nejsou předepsány.

Inf. V. Frolík

TJ ČKD SLANÝ - ODDÍL KOPANÉ Zal. r. 1865 jako Sokol Slaný, dnešní název platí od r. 1959, klubové barvy modrá a bílá. Předchůdce nynějšího fotbalového oddílu SK Slaný používal již od svého založení r. 1907 vlajku se šesti modrými a pěti bílými střídavými pruhama, modrým nápisem SLANÝ tak, že jednotlivá písmena ležela na bílých pružích, pod nimi v prvním, druhém, čtvrtém a pátém žlutý letopočet 1907 a ještě níže ve třetím bílém pruhu modrá pěticípá hvězda. Kdy došlo k současné úpravě, není známo, ale hvězdy jsou pokládány za typickou slánskou symboliku. Město bylo již husity nazýváno hvězdou a ta je i od r. 1980 odznakem celé jednoty, která užívá jenom vlajku: CSTV.

Inf. J. Janovský

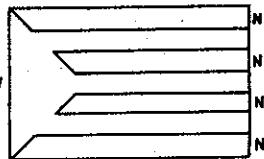

TJ ČSAD BENEŠOV Zal. r. 1869 jako Sokol Benešov, současný název užívá od r. 1972, klubové barvy jsou žlutá a modrá. Vlajka uznávaná všemi oddíly TJ a vyvěšovaná pouze na stadionu byla neoficiálně přijata při založení jednoty a využívá symboliky města - barev i typické šternberské hvězdy z městského znaku.

Inf. s. Magnus

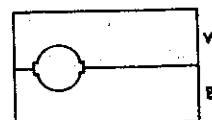
TJ DOUBRAVAN ÚJEZD Zal. r. 1948 jako Sokol Újezd, současný název přijat v r. 1964, klubové barvy černá a bílá. Jednota vznikla sloučením tří sportovních organizací - TJ Sokol, DMJ a SK Doubravan, od něhož převzala symboly (barvy, znak i vlajku) a později i název. Sportovní klub Doubravan vznikl r. 1921. O barvách se poprvé zmínuje zápis výborové schůze z 8. 3. 1923 v požadavku na zakoupení "sweatrů černobílé štráfovaných", neboť do té doby se hrálo v bílých pracovních košilích. Přesné datum přijetí barev, ani jejich symbolika nejsou známy. Podle domněnky byly barvy voleny tak, aby dresy jimi zbarvené byly nejsnáze dostupné. Zřejmě se tak stalo na řádné valné hromadě dne 4. 2. 1923 nebo ještě dříve, protože tehdy byl vnesen požadavek na zakoupení klubových odznaků, což předpokládá, že barvy klubu již byly stanoveny. Vlajka v těchto barvách byla podle slov pamětníků zhotovena snad v r. 1936 při příležitosti velkých oslav 15. výročí existence klubu, její vzor je dosud původní. List má rozměry 70 x 110 cm, bílý klín sahá do 7/22 délky vlajky.

Inf. V. Sojka, člen Vexilologického klubu

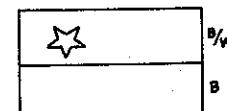
TJ HOUŠTKA STARÁ BOLESÍ Zal. r. 1913 jako LTC Houštky, nynější název užívá od r. 1974, klubové barvy bílá a modrá. Vlajka převzala národní barvy a byla přijata patrně v meziválečném období. Vyrábí se v různých velikostech. Emblém - tenisový míč s červeným lemem a žlutý název s modrým stínováním, kresba žlutá - používána na vlajce pouze tělovýchovná jednota jako celek a tenisový oddíl. Ostatní oddíly doplňují vlastní symboly - pádlo, lyži, kord či plachta s nápisem.

Inf. ing. P. Zemek

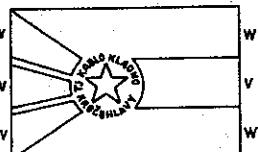
TJ JZD ROZVOJ POSÁZAVÍ JÍLOVÉ U PRAHY Zal. r. 1922 jako SK Jílové, dnešní název se používá od r. 1970, klubové barvy jsou modrá a bílá. Vlajka vznikla v r. 1922 a nese klubové barvy, jejichž symbolika již není známa. Rozměry nejsou upraveny.

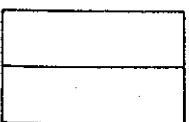
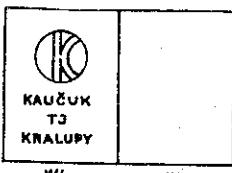
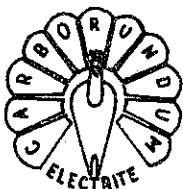
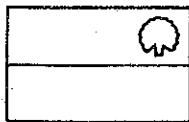
Inf. F. Červinka

TJ KARLO KLADNO - KROČEHLAVY Zal. r. 1907 jako SK Kročehlav, klubové barvy bílá a zelená. Podle stanov SK, které byly ustavující členskou schůzí navrženy a v téže roce valnou hromadou schváleny, byla vlajka klubu zeleno-bílá se zlatým nápisem S.K. KROČEHLAVY uprostřed. Před jubilejnými oslavami 80 let trvání vyhlásil r. 1987 výbor oddílu kopané soutěž na novou vlajku. Vybraný návrh nese znak TJ - zelenou hvězdu s červeným názvem jednoty. Vlajka je vyvěšována při každé sportovní akci společně s vlajkou ČSTV.

Inf. výbor oddílu kopané TJ

TJ KARBO BENÁTKY NAD JIZEROU Zal. r. 1885 jako Sokol Benátky nad Jizerou, současný název pochází z r. 1965, klubové barvy modrá a bílá. Modrá a bílá barva jsou barvami mateřského podniku Karborundum a objevují se na vlajce tělovýchovné jednoty, která byla neoficiálně přijata v r. 1965. Modrobílého provedení je i ochranná známka podniku, používaná jako emblém TJ a objevující se ve vlající části vlajky.

Inf. ing. J. Pavlů, předseda TJ

TJ KAUČUK KRALUPY NAD VLTAVOU Zal. 1962, klubové barvy jsou modrá a bílá. Vlajka byla schválena konferencí TJ v r. 1963 a její barvy jsou odvozeny z barev patronátního k.p. Kaučuk; reprezentují chemický průmysl. Vlajka, jejíž rozměry nejsou předepsány, se používá pouze při slavnostních příležitostech. Emblém tvoří stylizované písmeno K v modré barvě na bílém kruhovém poli, nápis je bílý.
Inf. A. Vošahlíková, tajemnice TJ

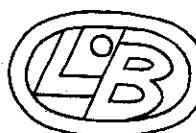
TJ KOVOHUTĚ PŘÍBRAM Zal. r. 1930 jako SK Německá Lhota, současný název se používá od r. 1964, klubové barvy zelená a bílá. Vlajka vznikla již v r. 1930 a jejím autorem byl zakládající člen Richard Reiman.

Do pamětní knihy při této příležitosti zapsal: "Barva zelená je barvou naděje a barva bílá znamená čistotu lidského těla." Zakládající a dodnes žijící členové však tvrdí, že jelikož R. Reiman byl statkář a člen agrární strany, zvolil barvy, které tuto tehdejší stranu prezentovaly. Protože však mají dlouhou tradici, zůstaly nezměněny.

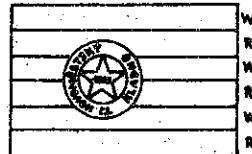
Inf. J. Šváb

TJ LOKOMOTIVA BEROUN Zal. r. 1865 jako Sokol Beroun, dnešní název nese od r. 1953, klubové barvy červená, modrá a bílá. Na počátku existence TJ byl v letech 1868 - 1948 používán sokolský prapor, který byl podle tehdejšího zvyku slavnostně předán dne 14. června 1868 za velké slávy a účasti dalších složek ve městě i okolí. Prapor byl renovován v 60. letech a je nyní uložen v archivu TJ. Začátkem 60. let také členská schůzka přijala návrh vlajky, který zpracovala Helena Klimešová a použila v něm bílou (barva tenisu), modrou barvu oblohy (turistiky) a červenou barvu, spojenou s FPT.

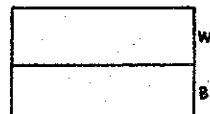
Vlajka dalšího klubu, s nímž se Sokol v r. 1948 spojil, SK Český lev, byla červenobílá. Vlajka jednotná pro všechny oddíly se šije v rozměrech 70 x 124 cm a 95 x 153 cm. Na vlajce je emblém v podobě žlutého atletického oválu s bílým písmenem L (Lokomotiva) v červené polovině a žlutým písmenem B (Beroun) v bílé polovině vnitřní plochy. Symbolicky míč v červeném poli má žlutou barvu.
Inf. J. Juklíček, Pod prapory berounské tělovýchovy

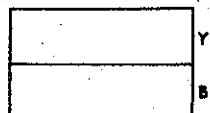
TJ NOVOMĚSTSKÝ Kladno Zal. r. 1909 jako Studentský SK, nejší název platí od r. 1960, oddílové barvy červená a bílá. Červeno-bílé pruhovaná vlajka se používá již od vzniku klubu v r. 1909, kdy byla přijata členskou schůzí. Od r. 1960 byl na pruhu vložen i emblém TJ tvořený červenou pěticípou hvězdou vepsanou bílému kruhovému poli, se širokým červeným lemem. Číslice 1909 i nápis TJ NOVOMĚSTSKÝ Kladno jsou modré. Vlajka nemá stanovené rozměry a vztýčuje se pouze v objektech TJ. Inf. R. Burda, sekretář TJ, a V. Střeska

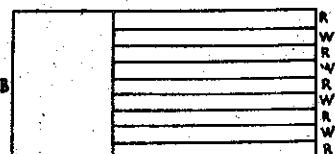
TJ POLDI SONP Kladno - ODDÍL KOPANÉ Zal. r. 1903 jako Sportovní kroužek Kladno, současný název TJ od r. 1977, oddílové barvy modrá a bílá. Vlajka v barvách města se používá od r. 1903 podle schválených stanov z 16. 5. 1903, č.j. 102910 a vztýčuje se při význačných akcích spolu s vlajkou CSTV. Rozměry nejsou předepsány. Inf. J. Jágr

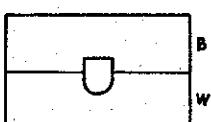
TJ RAKOVNÍK Zal. r. 1903 jako SK Rakovník, dnešní název byl přijat v r. 1983, klubové barvy jsou žlutá a modrá. Vlajka se používá od r. 1929, kdy hrálo v Praze švédské fotbalové mužstvo ve žlutém dresu, modrých trenýrkách a s červenými štulpnami. Toto obléčení se všem divákům zamlouvalo a také tehdejší předseda klubu, který byl utkání přítomen, byl tímto dresem nadšen. Od tohoto roku byla žlutá a modrá přijata za klubové barvy a použita i na vlajce. Ta je vyvěšována při všech utkáních na stožár před stadionem. Inf. J. Froněk, sekretář TJ

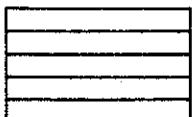
TJ RUDNÁ Zal. r. 1928 jako AFK Dušníky, současný název nese od r. 1968, klubovými barvami jsou modrá, bílá a červená. Při založení AFK byla zakládající schůzí přijata i klubová vlajka v československých barvách, používaná dodnes. Stanovený poměr stran je 1:2.

Inf. V. Sýkora
TJ SLAVOJ ČESKÝ BROD Zal. r. 1886 jako SK Český Brod, současný název se používá od r. 1953, klubové barvy jsou modrá a bílá.

TJ vyvěšuje vlajku v tradičních barvách s městským znakem Českého Brodu. Doba přijetí ani symbolika barev nejsou známy, rozměry nejsou upraveny.
Inf. J. Sklenář

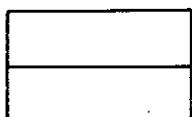
ležitostech pouze
vlajka celé jednoty.

Inf. J. Karel, oddíl kopané TJ

TJ SLOVAN VELVARY Zal. r. 1919 jako SK Velvary, nynější název od r. 1958, klubové barvy modrá a bílá. Vlajka pochází patrně z období před II. světovou válkou, modrobílé dresy používal již AFK Velvary v letech 1925 - 1948. Vyvěšuje ji při významných a slavnostních pří-
oddíl kopané, v průvodech je však nošena jako

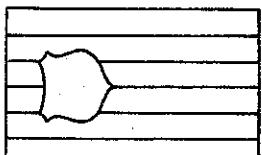
vlažka celé jednoty.

Inf. J. Karel, oddíl kopané TJ

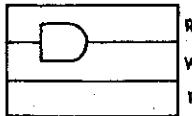
TJ SOKOL ČERNOŠICE I Zal. r. 1923 jako Sokol Černošice, současný název se opět užívá od r. 1945, klubové barvy modrá a žlutá. Datum vzniku vlajky není přesně známo, patrně pochází z období HC Černošice (1939-1945). Modrá je vykládána jako barva oblouků nad oblíbeným rekreačním mís-tem Pražanů a žlutá jako barva obilí symbolizuje zemědělský charakter kraje. Vlajka se používá výhradně k výzdobě objektů jednoty.

Inf. ing. St. Říha

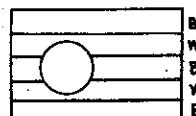

TJ SOKOL ČSS VRAŇANY Zal. r. 1921 jako SK Vraňany, nynější název se zavedl při sjednocení tělovýchovy v r. 1948. Klubové barvy, modrá a bílá, se objevují i na vlajce z r. 1987, jejímž autorem je Oldřich Novotný. Vlajka má rozměry 120 x 200 cm a nese emblém v podobě modrého štítu s bílou krokví a žlutými nápisy.

Inf. O. Novotný

TJ SOKOL HOSTIVICE Zal. r. 1892, k původnímu názvu se vrátila r. 1953, klubové barvy jednotné pro celou TJ nejsou stanoveny. V r. 1979 při přípravě spartakiády 1980 projednal výbor TJ s radou MĚNV návrh Václava Eiselta na zhotovení vlajky TJ, která by použila tradičních sokolských barev a městského znaku. Návrh byl schválen a vlajka byla použita při okresní spartakiádě. Použitý znak města Hostivice nese v pravém červeném poli stříbrné podkovy (znak Hostivice) a tři zlaté listy vinné révy v levém modrém poli (znak připojených Litovic); v patě štítu je stříbrná hradba a modré ozubené kolo.

Oddíl kopané používá odlišnou vlajku tvořenou pěti vodorovnými pruhy a oddílovým odznakem - modré kůly na bílém poli a modrý opis v bílém mezikruží.

Inf. výbor TJ

TJ SOKOL MŠENO U MĚLNÍKA Zal. r. 1865, klubové barvy černá a bílá byly převzaty po sjednocení 2. 5. 1958 se Sportovním klubem Mšeno (zal. 1929). Tělocvičná jednota Sokol používala tradiční prapor podle vzoru jiných jednot, který jí daroval její první starosta. Při požáru Mšena v červnu 1867 shořel celý majetek Sokola, pouze prapor, ať již také chořelý, byl s nasazením života zachráněn. Nově založenému Sboru dobrovolných hasičů byl prapor propůjčen s podmínkou, bude-li kdykoliv ve Mšeně "Sokol k životu probuzen", obdrží svůj památný prapor zpět. To se stalo teprve po 23 letech v roce 1890. Prapor byl rozdělen tak, že žerď starého praporu byla vrácena Sokolu, kdežto původní vlajka ponechána hasičskému sboru. V dubnu 1891 dával starosta František St. Hulicius jednotě podruhé prapor, upevněný na žerdi preporu starého. Protože se jej nepodařilo zachránit před nacisty v letech okupace, byl 16. 5. 1948 rozvinut třetí a poslední prapor Sokola, který jednotě věnoval Fr. Robl. V r. 1958 se jednota vrátila k barvám SK Mšeno, používaným již od prvního zápasu v r. 1930; kdy se však objevily na vlajce, není známo.

Inf. L. Nechyba; publikace 110 let tělovýchovy ve Mšeně

	N
	W
	N
	W

TJ SOKOL NOVÉ STRAŠECÍ Zal. 1869, klubové barvy modrá a bílá. I když informace uvádí, že tato vlajka se používá od založení, domnivám se s ohledem na vývoj u jiných TJ Sokol, že jde o barvy bývalého SK Viktorie, který je předchůdcem nynějšího oddílu kopané a byl se Sokolem spojen v r. 1948. Vlajka je nyní společná pro všechny oddíly a vznikla patrně r. 1920 spolu s SK Viktorie.

Inf. M. Pelc

	W
	B
	W
	B
	W
	B
	W
	B

TJ SPARTA KUTNÁ HORA Vznikla r. 1973 sloučením 15 klubů a TJ Kutná Hora, z nichž převážná většina měla své vlastní vlajky. Nový název i barvy TJ byly převzaty ze SK Sparta, který působil na území města ve 30. letech. Byl to dělnický klub a hlásil se ke stejným barvám jako jeho pražská jmenovkyně. Za základ sloužily městské barvy (červená, žlutá a černá), přičemž posledně jmenovaná byla nahrazena modrou. Na vlajce se objevily r. 1973.

Inf. A. David, tajemník TJ

	B
	Y
	R+

TJ SPARTAK BLANICKÉ STROJÍRNY VLAŠIM Zal. r. 1892 jako Sokol Vlašim, současný název byl přijat r.

1957, klubové barvy jsou světle-modrá a bílá. Patrně r. 1948 při sjednocení s AFK Vlašim (zal. 1927) převzala TJ Sokol Zbrojovka Vlašim, jejíž prapor se přes okupaci nezachoval, jeho klubové barvy upravené do podoby vlajky. Vlajka je nošena v průvodě, vyvěšována na stadionu při významných akcích.

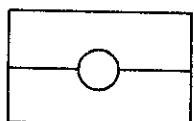
Inf. V. Žižala, tajemník TJ

	W
	B

TJ SPARTAK PŘÍBRAM Zal. r. 1862 jako Sokol Příbram, dnešní název byl zaveden r. 1948, klubové barvy červená a modrá. Vlajka, u níž doba zavedení není známa, je jednou z výjimek, které nevycházejí z klubových barev. Hvězda vychází ze znaku DSO Spartak, mám proto za to, že vlajka vznikla po r. 1953.
Inf. J. Pech

TJ SPOLANA NERATOVICE Zal. r. 1895 jako Sokol Neratovice, současný název se používá od r. 1959, klubové barvy žlutá a modrá. Tělocvičná jednota Sokol měla prapor o velikosti cca 1,3 x 1,1 metru s bílým lícem zdobeným zlatým znakem Sokola a nápisy a červeným rubem, který nesl opět zlatě vyšívávaného sokola a nápisy. Široký okraj z trojúhelníků v modré, bílé a červené barvě lemovaly zlaté třásně. Současnou

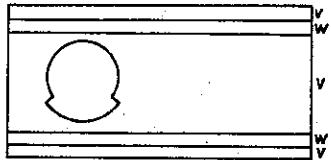
Y
B

vlajku přijala členská schůze TJ v r. 1959, o její potvrzení však nebylo požádáno. Nové klubové barvy byly zřejmě odvozeny z barev znaku předcházející DSO Jiskra Neratovice (žlutý nápis na modrém poli), působící ve městě od r. 1953. Tráduje se rovněž výklad, že modrá barva připomíná řeku Labu, na kterém Neratovice leží, a žlutá symbolizuje lokalizaci města ve "zlatém pruhu země české" a zrající klasy na okolních polích. Rozměry vlajky nejsou upraveny, průměr kruhového znaku TJ odpovídá třetině šířky listu. Znak tvoří žluto-bíle rozdělené kruhové pole s modrým okrajem. V horní žluté polovině je tmavomořný nápis a bílá, červeně kreslená písma T a J. V dolní světlemodré půli se nachází červený nápis a červeně lemovaná hvězda. Vlajka platí pro všechny oddíly s výjimkou fotbalového, který používá vlajku, jejíž list je rozdělen na 3 žluté a 2 modré vodorovné pruhy.

Inf. J. Prokop, tajemník TJ

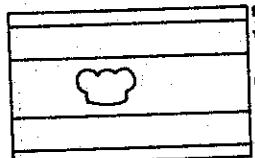
TJ TATRAN SEDLČANY Zal. r. 1858 jako Sokol Sedlčany, dnešní název je z r. 1956, klubové barvy zelená a bílá. Patrně již od r. 1956 se vyvěšuje vlajka s prvky převzatými ze symboliky DSO

Tatran - tradiční barvy a znak. Ten tvoří červená hvězda v bílém kruhovém poli, na hnědém mezikruží bílý nápis a ratolesti a nášivka s názvem města. Vlajka se vyrábí ve velikosti 100 x 200 cm nebo 150 x 300 cm.

Inf. V. Kalenský, tajemník TJ

VOJENSKÁ TJ. SLANY. Zal. r. 1953 jako PDA Slany, současný název platí od r. 1978, kdy došlo ke sjednocení označení jednot výkonnostního sportu v ČSLA.
 Oddílové barvy, červená a žlutá, jsou na vlajce, jejímž autorem je pplk. ing. Miloslav Vrba, uspořádáný ve vodorovných pruzích. Po souboru výboru byla zavedena r. 1984 a používá se k běžným i slavnostním příležitostem jednoty a na hřištích soupeře ji nosí i fanouškové jednoty. Vyrábí se v rozměrech 110 x 170 cm, šířky pruhů jsou v poměru 5:12:21. Emblém tvoří tři spojené červené kruhy se žlutými písmeny VTJ a žlutý nápis SLANY na modrému štítku. Kresba emblému je žlutá.
 Inf. J. Rajzler, sekretář VTJ.

JSOU "MLUVÍCI" VLAJKY POUHOU VEXILOLOGICKOU KURIOZITOU?

Malá glosa na okraji

Fejeton ing. J. Česáka (Vexiologie č. 66, s. 1298) mne velice zaujal nejen svěžestí a informační náplní, nýbrž i jeho podnět k zamýšlení. Rozhodně stojí toto téma za několik řádků.

U vlajek je tomu jako u znaků a jazyků. Spustím-li na někoho česky, musí umět česky, aby mi rozuměl. Učelem vlajky je, aby něco sdělovala, vyzývala k něčemu, varovala před něčím, připomínala nebo oslavovala něco a podobně. Vlajka však může "promluvit" pouze tehdy, má-li pozorovatel potřebné předpoklady k porozumění. Některé vlajky jsou svou geometrií a chromatikou tak všeobecné, že na první pohled nic neříkají (a těch je většina), jiné však tuto sdělovací schopnost mají. A ty můžeme pak považovat za mluvíci.

Načel jsem tyto tři typy mluvících vlajek:
 1. Emblém na vlajce je ve větší či menší míře všeobecně srozumitelný. Dobrým příkladem může posloužit vlajka Mezinárodního červeného kříže, kde se emblém shoduje s názvem organizace, ať už je vysloven v jakékoli řeči. V tomto případě nemá vlajka daleko k pikrogramu. Vysvětlení vysokého stupně srozumitelnosti je nasnadě: organizace dostala svůj název teprve podle emblému. Od pozorovatele se tedy pouze žádá, aby věděl, co Červený kříž znamená. Totéž platí analogicky o vlajkách Červeného půlměsíce a červené Davidovy hvězdy.

Jiné emblémy předpokládají větší předběžné znalosti. Vím-li, že Japonsko je zemí vycházejícího slunce a že červené kruhové pole na vlajce představuje slunce, může vlajka "promluvit". To platí ještě o vlajce Kanady, Vatikánu, Bhútánu, se znalostí němčiny a určitou dávkou fantazie i o vlajce Berlína nebo švýcarských kantonů Bern a Uri.

2. Emblém je geografického rázu. Vlajka je srozumitelná za předpokladu, že znám potřebnou geografickou skutečnost,

např. obrys země. Za příklad poslouží vlajka Kypru. Je-li geografická skutečnost pouze symbolicky naznačena (Nauru, Tuvalu), je už sdělovací možnost vlajky mizivá.

3. Na vlajce je přímo napsáno, koho vlajka představuje. Předpokladem je tu ovšem znalost písma, někdy i řeči. V pohybových letech byla žlutá písmena v abuze, latince, v kavkazských a jiných abecedách na rudém plátně vítaným rozlišovacím znakem jednotlivých sovětských republik. Vlajka RSFSR z dubna 1918 podává názorný příklad: název státu je na ní uveden in extenso v pěti řádcích. Vlajka tu nemá daleko k transparentu. Poněvadž je na rozdíl od transparentu připevněna pouze na jedné žerdi, není text čitelný, lhostejno, zdali vlajka splněle visí v bezvětrí, veselé se vlní nebo divoce prásá pod náporom vichru. Taková vlajka splňuje svůj účel pouze jako dekorace průčelí zasedacího sálu. Dnes je tento typ zachován v Sovětském svazu pouze na úrovni ASSR. Patří k němu však vlajky některých japonských prefektur (Gifu, Tokushima, Niigata, Kjóto ...), některých spolkových států USA (Iowa, Kalifornie, Oregon aj.), dánská celní vlajka, vlajka ghanského prezidenta aj.

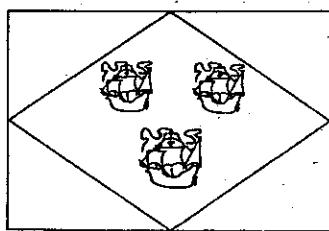
Ovšem ne každý nápis na vlajce je názvem státu (Saúdská Arábie, Irán, Salvador), územní jednotky (Louisiana, Espírito Santo) nebo organizace (Kolombský plán).

Mluvící vlajky tedy skutečně existují, ne každý jim však může porozumět. Nedá se však říci, že jsou pouhou vexilologickou hříčkou. Pravda, nemají klasifikační význam: nikdo nebude vážně uvažovat o dělení vlajek na mluvící a něme, protože to nepřináší větší praktický užitek. Ale pro teorii navrhování vlajek je jejich analýza přinejmenším poučná.

jt

NOVÉ VLAJKY

ŠPANĚLSKÁ VEXILOLOGICKÁ A HERALDICKÁ SPOLEČNOST

Neshody s vedením Španělské vexilogické společnosti (SEV) vedly Madridský vexilogický ústav (Vexilogie č. 63, s. 1263) k rozhodnutí zrušit vazbu na SEV a přijmout nový název. Od 2. března 1988 tak ve Španělsku existuje vexilogická společnost s názvem Asociación Hispánica de Vexilología y Heráldica. Jejím tiskovým orgánem je i nadále čtvrtletník Moharra. Vlajku této společnosti tvoří červený list se žlutým kosočtvercem, jenž se dotýká okrajů vlajkového listu v jejich středu. Uprostřed jsou tři černé středověké trifistěžnové plachetnice (2 + 1). Poměr stran vlajkového listu je 2 : 3.

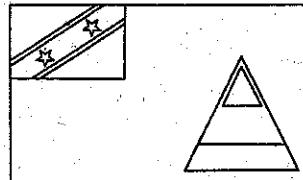
abr

NEVIS

Drobný ostrovní stát v Karibském moři Svatý Kryštof a Nevis je od získání nezávislosti v roce 1983 asymetrickou federací. Ostrov Nevis má v jejím rámci vlastní správní a místní legislativní orgány. Podle informací časopisu The Flag Bulletin, 17, 1988, č. 2, s. 43 - 44 používá Nevis zřejmě již od získá-

ní nezávislosti vlastní vlajku. Tu tvoří žlutý list o poměru stran přibližně 14 : 23, do jehož kantona je položena státní vlajka federace. Ve vlající části je blíže k dolnímu cípu situováno trojúhelníkové pole zelené barvy se světlemodrým pruhem ve své dolní části. V horní části trojúhelníka je umístěn další, malý bílý trojúhelník. Ten představuje Nevis Peak, zdejší sopcečný vrchol, charakteristický svým pravidelným kuželovitým tvarem. Zelená barva symbolizuje bohatství, svěžest ostrova. Modrá značí Karibské moře. Dominující žlutá je symbolem slunce, které po celý rok zalévá ostrov svou září. Míra oficiálnosti této vlajky není zatím známa. Ze stejného zdroje pochází i informace, že hvězdy na vlajce federace zůstávají v původní podobě, tj. orientované jen jedním hrotom k dolnímu okraji vlajky. Údaj o změně polohy hvězd (viz Vexilogie č. 62, s. 1254) není tedy správný.

-pf-

ESTONSKÁ SSR

Prezidium Nejvyššího sovětu Estonské SSR vydalo 23. června 1988 výnos o státní a národní symbolice v této svařové republice. Na návrh pracovní skupiny, ustavené usnesením z 19. 5. 1988 pro vypracování národní symboliky, se prezidium Nejvyššího sovětu Estonské SSR usneslo, že v nynějším procesu demokratizace společenského života je účelné uznat kombinaci tmavě modré, černé a bílé za národní barvy. Za národní symboly byly schváleny chirpa a vlaštovka. V posledním bodě výnosu je uvedeno, že prezidium pokládá za nezbytné stanovit pravidla užívání a ochrany národní symboliky. V rozhovoru pro Novou dobu pak tajemník prezidia Nejvyššího sovětu ESSR Viktor Vahrt prohlásil, že kombinaci národních barev je nyní možné používat neomezeně, třeba při rodinné oslavě. O státních svátcích se však musí vyvěsit na budovách státních institucí i na obytných domech státní vlajka SSSR a Estonska. Modročernobílá vlajka nemůže nahradit státní symboly. (Sovetskaja Estonija z 25. 6. 1988; Nová doba, 1988, č. 30, s. 32 - 33.)

abr

LITEVSKÁ SSR

Litovský tisk informoval 7. října 1988, že prezidium Nejvyššího sovětu Litevské SSR vydalo usnesení o státní, národní a oblastní symbolice a rozhodlo udělit litevštině status úředního jazyka republiky. V usnesení se mj. konstatovalo, že se s růstem společenské aktivity v poslední době zvyšuje zájem lidí o národní a oblastní symboly. Ty obhacují kulturní život obyvatel a jsou nedílnou součástí historického a kulturního dědictví země. Žlutozelenočervené vlajky s tradiční litevskou symbolikou mohou být užívány během akcí, které pořádají mládežnické, sportovní a společenské organizace, a při tanečních a písňových slavnostech. Při ostatních společenských událostech nadále platí pravidla o používání státní vlajky Litevské SSR. (Mladá fronta z 8. října 1988.)

-jm-

VEXILOLOGICKÁ LITERATURA

Soupis vlajek, praporů a stuh z let 1848 - 1981 uložených v muzeích Severomoravského kraje. Ostrava, Muzeum revolučních bojů a osvobození 1988. 246 s. Neprodejně.

Koncem letošního roku vyšel tiskem dlouho očekávaný soupis, který obsahuje podrobné popisy 348 vlajek a praporů a 649 stuh. Přispěli do něho pracovníci Okresního vlastivědného muzea (OVM) v Šumperku (56 vlajek a praporů), Ostravského muzea (45), OVM v Přerově (38), OVM v Novém Jičíně (37), OVM v Bruntále (33), Krajského vlastivědného muzea v Olomouci (33), OVM ve Frýdku-Místku (28), Muzea revolučních bojů a osvobození (27), Slezského muzea v Opavě (25), OVM ve Vsetíně (14) a Vlastivědného muzea okresu Karviná se sídlem v Českém Těšíně (12).

Soupis velice pečlivě zpracovali Marie a Dušan Janákoví, kteří jsou rovněž autory sedmnáctistránkového úvodu. V něm se zabývají problémy spojenými s vexilologickým popisem (vycházejí přitom z Vexilologického názvosloví Zbyška Svobody, u každé vlajky či praporu v soupisu uvádějí název spolku nebo organizace, lokalitu a datum, je-li stanovitelné, rozměry, popis listu, stav zachování a uložení), tříděním vexilologického materiálu (v soupisu jej řadí do následujících tematických skupin: Státní a zemské vlajky a prapory, Městské prapory, Politické strany, masové společenské organizace a státní orgány, Tělovýchovné a sportovní organizace, Ozbrojené složky, branňné organizace, Spolky a zájmová sdružení, Různé prapory; stuhy jsou však uspořádány podle místa uložení) i možnostmi využití soupisu. Závěrečnou část tvoří zeměpisný rejstřík a diferenční slovník.

Věřme, že kvalitní práce, kterou odvedli severomoravští muzejní pracovníci, naleze odezvu v muzeích ostatních krajů Československa a že brzy vyjdou podobné soupisy i jinde, tentokrát však i s fotografiemi popisovaných praporů, které v tomto soupisu postrádáme.

abr

VEXILOLOGIE - zpravodaj Vexilologického klubu při Obvodním kulturním domě v Praze 3, Kalininova ulice 53, 130 00 Praha 3. Vychází neperiodicky a je určen p o u z e členům klubu. Toto číslo připravil ing. Aleš Brožek za spolupráce ing. Jaroslava Martýkána, doc. dr. Ludvíka Muchy, CSc., a dr. Zbyška Svobody. Výtvarně spolupracoval ing. Michael Kroupa, CSc.

Prosinec 1988

č. 72

TZ 56